

отъ всѣка паланка на Галилея и Иудея, и
отъ Иерусалимъ, и Той имаше сила Господня
да исцѣлява, —

18. ето, нѣкои донесоха на постелка единъ
человѣкъ, който бѣ разслабленъ, и искаха да
го внесатъ и сложатъ прѣдъ Него;

19. и като не намѣриха, отгдѣ да го вне-
сатъ поради навалищата, качиха се наврѣхъ
къщата и прѣзъ покрива го спуснаха съ
постелката насрѣдъ прѣдъ Иисуса.

20. И Той, като видѣ вѣрата имъ, рече
му: человѣче, прощаватъ ти се грѣховетѣ.

21. Книжниците и фарисеитѣ почнаха да
размишляватъ и казваха: кой е тоя, който
богохулствува? Кой може да прощава грѣ-
хове, освѣнъ единъ Богъ?

22. Иисусъ, като разбра помислитѣ имъ,
отговори имъ и рече: какво размишлявате
въ сърдцата си?

23. Кое е по-лесно, да кажа: прощаватъ
ти се грѣховетѣ ли; или да кажа: стани и
ходи?

24. Но, за да знаете, че Синъ Человѣ-
ческий има власть на земята да прощава
грѣхове, (казва на разслабления): тебѣ каз-
вамъ: стани, вземи си постелката и върви у
дома си.

25. И той стана веднага прѣдъ тѣхъ, взе
това, на което лежеше, и отиде у дома си,
като славѣше Бога.

26. И ужасъ обзе всички, и славѣха Бога;
и като бѣха изпълнени отъ страхъ, казваха:
чудни работи видѣхме днесъ.

(18) Мат. 9, 2. Марк. 2, 3.